

עליון הכפר

יוני 2021

ביליון 101

משולחן המזכיר

שיפור חזות בית העלמין

תושבים יקרים,

בכוונת הוועד המקומי לשפר את חזות בית העלמין והקברים. ישנם קברים לא מטופלים שהצמחייה בהם גדלה בפראות, ישנם עצים שניטעו ליד קברים וגדלו כך שהם מפריעים לגישה לקברים סמוכים ומהווים בעיה. ישנם קברים שעצים גדלו בתוכם ועוד ועוד. כדי לטפל בנושא אנו מבקשים את הסכמת התושבים לגזום ולסדר את הצמחייה בקרבת קברי יקיריכם. אנו נערכים למבצע חד פעמי לסידור הצמחייה וההשקיה ובהמשך כל משפחה תמשיך ותטפח את קברי יקירה.

נשמח לקבל את התייחסותכם לפעילות זו, הן באופן כללי והן באופן פרטני.

זריקת קרטונים ופסולת

בתקופה האחרונה אנו עדים לזריקת קרטונים ופסולת, כולל פסולת בניין, בפינות הגזם ובמגרשים הפתוחים. ברחוב הברושים/הפקאן נזרקה ערימה של פסולת בניין שזו עבירה על החוק ואחרים ניצלו את הפירצה וזרקו פסולת נוספת. מעבר לכך שזו עבירה, זו פגיעה בתושבים ובאיכות חייהם שצריכים להיות חשופים לערמת הפסולת הזו. מקווה שמי שעשה זאת לא יעשה זאת שוב. מי שייתפס זורק חומרי בניין או פסולת אחרת בשטחים פתוחים ייקנס.

הזכירכם:

אין לזרוק קרטונים בפינות הגזם !!!
 פינות הגזם מיועדות לגזם בלבד
 את הקרטונים יש לקפל ולזרוק בקרטוניה
 אשר בפינת המחזור מאחורי המזכירות

עדכון מהדואר

החל מיום ראשון 04.07.2021
הדואר יהיה סגור למשך כשבועיים.

היות ולא תתבצע חלוקת דואר לתיבות,
ניתן יהיה לקבל דואר במזכירות היישוב
בימים א'-ה' בין השעות 10:30-12:30.

דואר רשום יימסר בסניף הוד השרון
בעניין חבילות נעדכן בהמשך.

אנו מאחלים החלמה מהירה לרחל !

פנייה לתושבים שמפעלים חולים בישראל :

פרסום בחוברת החוגים לשנה הבאה

בחודש אולוסט תפורסם חוברת החולים לשנת תשפ"ב.
כמהלנו, גם השנה נפרסם חולים פרטיים של תושבים.

*מי שמעוניין לפרסם את החול שלו,
מתבקש לפנות לאריאלה במזכירות*

ברכות

- מזל טוב לעידית ודקל אביסדריס להולדת הבן עדן-שושן, נכד להדס ואבי אביסדריס
- מזל טוב למיטל ואיתי מור להולדת הבן ריי-לי.
- מזל טוב ללימור (בוגין) ויונתן פורת להולדת הבת מאי.
- מזל טוב לנטע ובן קדמי להולדת הבת נלי.
- מזל טוב למשפחת בנבנשתי לנישואי הבת מאיה עב"ל דניאל.
- מזל טוב למשפחת בוקשפן לנישואי הבת ליאור עב"ל אופיר.
- מזל טוב למשפחת בירנצוויג לנישואי הבן יונתן עב"ל אפל.

השתתפות בצער

הוועד המקומי משתתף בצערה של עינת בנבנשתי במות אביה אהרן שרון ז"ל.

כדי שנוכל לעדכן ולברך תינוקות חדשים וזוגות שנישאים ולהבדיל השתתפות בצער, וכדי שלא נפספס אף אחד, אנא עדכנו את אריאלה במזכירות

רוצים להישאר מעודכנים ?
הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים
 קישור להצטרפות <

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
 אין אפשרות להגיב בפורום רחב.

עגלת קפה

תופעה שתפסה תאוצה בעיקר בתקופת הקורונה
והפכה מקומות רבים לפילות מפלג קטנות קסומות וקהילתיות
הן עלאות הקפה המפוזרות ביישובים ובמושבים.
לם ביישובי המושצה האזורית התופעה צוברת תאוצה,
ואנו שמחים לספר לכם שאפני שבושות בודדים
נפתחה ברמות השבים עלאת הקפה

רמותה

תושבים רבים כבר הספיקו לפקוד את המקום,
ואנו שמחים על עוד מקום מפלג לתושבים.

העלאת ממוקמת בחניית בית העם
ופתוחה לשירותכם

בימים א'-ה' משעה 08:00 עד שעה 20:00

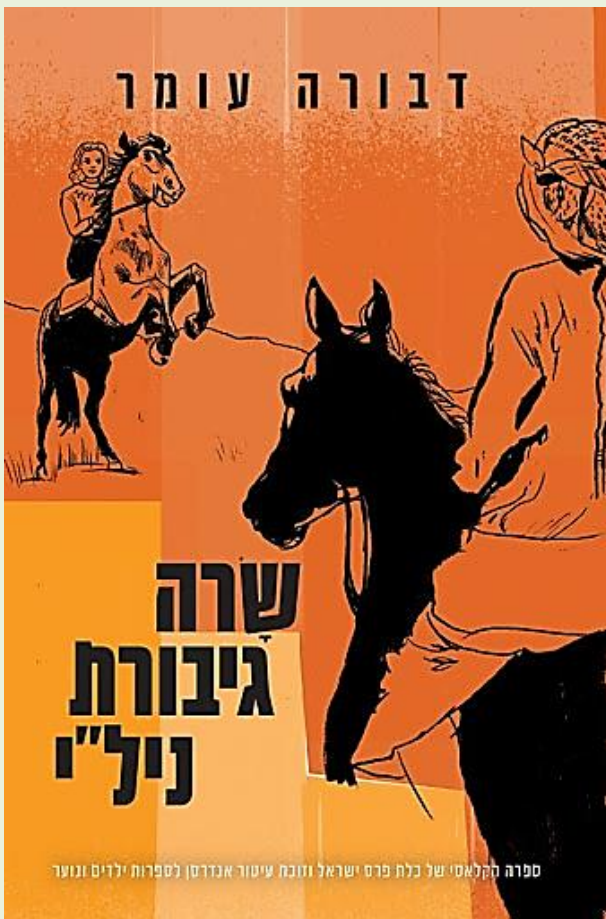
וביום ו' משעה 08:00 עד שעה 15:00

תיהנו !!

הפינה הקטנה על הספר כלנית קין

כשהמורה חנה נכנסה לכיתה הייתי בת 12, תחילת כיתה ז'. ממבט ראשון הבנתי שהיא קורצה מחומר אחר. היא הייתה צעירה, אנרגטית והיו לה רעיונות שסחפו את כולנו. מיד התחילה להכין אותנו לתיכון. אחת הדרכים הייתה לשלוח אותנו שוב ושוב לספרייה העירונית לחקור בספרים. אחד הנושאים שליווה אותנו היה - ארגונים ומחזרות לפני קום המדינה. ביקרנו בבית הקברות שבו קבורים אנשי "השומר" הסמוך לאריה השואג, "פוצצנו" את מלון 'המלך דויד', קראנו קטעים נבחרים מ"ילקוט הכזבים", ושרנו בחרדת קודש את "חיילים אלמונים הננו בלי מדים וסביבנו אימה וצלמוות". אבל שיא המחקר הלימודי, מבחינתי, הייתה מחתרת ניל"י - "נצח ישראל לא ישקר". הסיפור המדהים של קומץ אנשים בתקופה בלתי אפשרית תחת שלטון התורכים בארץ, אשר מצליחים לראות תמונה נרחבת יותר - אופק חדש - האנגלים. כתוצאה מכך לעשות מעשה תוך כדי סיכון עצמי וסיכון משפחתי. כל זה מלווה בספור אהבה בלתי אפשרי אף הוא בין שרה וגם אחותה רבקה ו... אבשלום. וכמו כל עלילה טובה בספר טוב האנשים האלה מקריבים את עצמם והמטרה מושגת במחיר כבד.

את הספר שכתבה דבורה עומר "שרה ניל"י" קראתי לפני כן. הספר שהקים לתחייה את הסיפור הנפלא על הנפשות הפועלות בו. על שרה המתחנת בעל כורחה ועוברת לתורכיה לחיות עם בעלה, על המכתבים שנשלחים מהארץ ובחזרה כאשר המידע האמיתי נכתב מתחת לבולים כדי שעניי הצנזור התורכי לא יראו אותם. את הנסיעה שלה חזרה לארץ וחשיפתה לשואת הארמנים ועל הזוועות שבוצעו בהם, כמו חשיפתי שלי לחורבן עולמו של העם הארמני.

הסיפור רק הלך ותפס מקום חשוב בחיי עם גילוי קבר אבשלום במדבר סיני בעקבות מלחמת ששת הימים. הסיפור של התמר שגדל על קברו והסיפור שהילך בין הבדואים על קברו של היהודי שצימח דקל מגלעינים שהיו בתיקו.

בהיותי סטודנטית בווינגייט עבדתי בריכוז הקן של תנועת המושבים בכפר. מחנה הקיץ באותה שנה היה בחוות הניסיונות בעתלית. שיאו של המחנה שעסק ב'ניל"י' היה יציאה מ'תחנת הניסיונות החקלאיים' שהוקמה על ידי אהרון אהרונסון לכיוון הים בלילה. שיחזור של אותן פגישות בין חברי המחזרת לשליחים שיצאו מהאונייה האנגלית, שעברה אל מול חופי עתלית בציפייה למידע החשוב על התורכים שנאסף על ידי חברי המחזרת.

לימים קיבל האיש שלי עבודה באזור חיפה. שלוש שנים גרנו על הכרמל. אחר כך עברנו לבית פרטי קרוב לים בעתלית. כן, העיירה המנומנמת הזאת שמצויה שמאלה לכביש החוף ומסומנת כבר מרחוק על ידי שדרת דקלי הווינגטוניה. אי אפשר לפספס אותם גבוהים ונישאים, דקים ועטרת צמרתם עומדת בכל רוח. טור של דקלים שמסמנים את הדרך מחוות הניסיונות של עתלית לחוף הים הנפלא שנתפס תחילה על ידי האנגלים שבנו שם את מחנה המעפילים ואחר כך על ידי חיל הים שקבע בחוף את מחנהו. כן, אותו טור כפול של דקלים שרק מחלף עתלית יכול לו וקטע את רצף העצים.

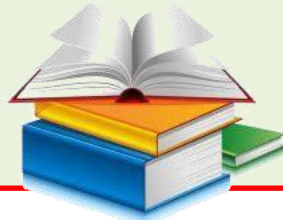

"אות מאבשלו" הוא נדבך נוסף ברומן האישי שלי עם סיפורה של ניל"י. נאוה מקמל-עתיר כתבה ספר שהוא סיפורה של מחתרת ניל"י וסיפורה של המשפחה המורחבת שהובילה את כל המהלך, תוך כדי חשיפת דמותו המופלאה והמורכבת של אבשלו. "האדם הוא תבנית נוף ילדותו" – אבשלו לא היה יכול להיות אחר ממה שהוא גדל להיות ומעשיו הם פועל יוצא של משפחתו, גידולו, חינוכו והמטרה שלאורה חי ובשלה מצא את מותו.

שנים, למרות שידעתי שניל"י היא חלק מההיסטוריה שלנו, ליוותה אותי תחושה עמוקה שלא יתכן שהספור הזה אמיתי. יש בו כל היסודות של סיפור טוב שרק סופר מוכשר יכול לחבר לכדי רומן נהדר. רק כשהבן שלי היה בכיתה ד' וליוויתי את כתתו לטיול שנתי בזיכרון יעקב, רק שם בבית אהרונסון, בין חדרו של אהרון לכלי הבית והשטיחים, בין הקרש הרופף שמאחוריו הוחבא האקדח לבין שמלתה של שרה התלויה באמבטיה, שם הכול קרם עור וגידים. שם הבנתי, אולי בפעם הראשונה, שכל זה באמת היה. באמת הייתה משפחה מיוחדת במינה שעשתה מעשים גדולים מהחיים שהקימו עליהם את כל בני המושבה. באמת היו אנשים שהקריבו הכול למען מטרה שהאמינו בה בכל מאודם ושילמו עד האחרון שביניהם בחייהם.

הספריה הקטנה כלנית קין

הספריות הקטנות לבשו חג לקראת שבוע הספר שבעצם הוא עשרה ימים של חגיגות במתחם שרונה, ובעצם זהו חודש שלם שסובב סביב קריאה, כתיבה, ספרים, סופרים וכל מה שביניהם, ולכן בכולן ספרים בעברית מלבד הספרייה הקטנה שנמצאת ברחוב המייסדים (ליד המכולת הישנה) שם כל הספרים (כמעט) הם באנגלית.

בוודאי העשרתם את ספריותיכם בספרים חדשים במהלך החודש האחרון. זה הזמן לעשות מיון וסידור בספריות האישיות שלכם, ומה שמיותר לכם אשמח לקבל לספריות הקטנות. אם יש לכם ספר או שנים אנא הניחו על המדף בספרייה הקטנה הסמוכה לביתכם. אם יש לכם 5-10 ספרים בבקשה הניחו על הקצה של הספסל בספרייה הקטנה הקרובה אליכם. אני עוברת ביניהן לעתים קרובות ואוספת ומעבירה. אם יש לכם מספר גדול מאוד של ספרים שילחו לי הודעה או התקשרו אליי ואבוא לאסוף אותם מביתכם. 054-6302336.

קריאה נעימה

מיזם קהילתי- סיר ליולדת

צח דמבו

חברים יקרים,

בשנה האחרונה מתקיים בכפר מיזם קהילתי - "סיר ליולדת"!

לפעמים, כל מה שמשפחה צריכה, זה אוכל בייתי חם וטעים, במיוחד בתקופת ההתאוששות מהלידה. אנחנו מזמינים את תושבי הכפר שמעוניינים לקחת חלק לבשל בהתנדבות למשפחה כדי לעזור בתקופה שלאחר הלידה.

הרעיון הוא פשוט - אנחנו נפנה לכל משפחה בכפר לאחר הלידה ונציע לה לקבל ארוחה חמה פעמיים - שלוש בשבוע למשך חודש ממשפחות בקהילה. במקביל נפרסם בפורומים השונים קישור למסמך שבו התושבים יוכלו להירשם לבישול ארוחה בתאריך ספציפי. הכוונה היא לפנק את המשפחה בארוחה ביתית וטעימה, בלי להפריז בכמויות ובהשקעה. מכירים משפחה בכפר שנולד לה תינוק? עדכנו אותנו!

מוזמנים להצטרף לקבוצת וואטסאפ שבה נפרסם לידות בלבד (בלי חפירות) בדרכים הבאות:

- לחיצה על הקישור: <https://chat.whatsapp.com/GjSb3FnQlu3J4opOZtuoo3>
- או לסרוק את התמונה באפליקציית WhatsApp
- ליצור קשר עם צח דמבו 050-5500642

שאלנו משפחות שהשתתפו בפרויקט לאחר לידה איך הייתה החוויה...

דנית ועמית רונקין

הציפייה לחיים חדשים. הכמיהה להגיע לרגע הגדול לו כל כך חיכיתי. לאהוב ללא גבולות, להריח ולהסניף את הריח הכל כך ממכר *תינוק חדש*.

וברגע אחד הוא הגיע, ונפתחה לה דלת לחלל נוסף בלב שלא ידעתי שקיים. חדר שכולו פנוי לאהבה אינסופית לייצור הטהור שזה עתה הגיח לאוויר העולם. ומעתה והלאה, כל כולי מסורה אך ורק למענו. לחתל, להניק, להלביש, לאהוב, לחבק, להתעורר בלילות ולהפסיק לספור שעות שינה. לכבס, להרגיע, להרדים. ובין לבין אני שוכחת את עצמי. וכל מה שאני רוצה זה משהו מנחם, וטעים. שיתן לי אנרגיה כדי אוכל להמשיך במלאכתי.

ולפתע היא דופקת בדלתי, בדמות האם, החמה, המחבקת, עם מטעמים שהוכנו עם כל תבליני האהבה. וזה כל כך טעים, ומנחם, ומחבק. שבלתי אפשרי להסביר את ההרגשה במילים.

סיר ליולדת, הינה יוזמה קהילתית ברוכה שמחממת את הלב ועוטפת את היולדת בכל כך הרבה תמיכה הן רגשית והן תפעולית ופרקטית.

ביולי האחרון ילדתי את בני השלישי, לידה ראשונה בישראל. את שני בני הבכור והאמצעי ילדתי בניו יורק כשגרנו שם בשליחות. המשפחה שבאה לבקר בחודש הראשון הייתה המשענת שלי והעוגן לכל צרכי. אחרי שחזרו ארצה נשארנו רק המשפחה הגרעינית, להתמודד עם תינוק חדש, פלוס ההתמודדות היומיומית שכוללת את הצורך לבשל,

לעשות קניות, ולדאוג למשק הבית התובעני. העומס הרב השפיע ללא ספק על הפניות שלי להתרכז בגוזל שנולד והמשאבים התחלקו בין כל כך הרבה מטלות מתישות ומעייפות. חווית סיר לילדת פה בכפר, כחודש אחרי הלידה, המחישה וחיידה לי את כוחה של הקהילתיות, הערבות ההדדית, האכפתיות. היא המחישה לי את כוח ה"ביחד" ואת החוזקות שיש לנו בעצם היותנו קהילה, ברמות השבים. הידיעה שיש מי שידאג לי לאוכל, והאפשרות לנתב את כל משאבי לגוזל שזה עתה נולד, הם שעשו את ההבדל ואפשרו לי להתרכז בדבר החשוב ביותר. בלהיות נוכחת, בלהניק, בלהנות מיצירת המופת החדשה.

הציפייה לאוכל מנחם במסגרת "סיר לילדת" הציפייה לדמות חמה ואכפתית, שתבוא, תתעניין, ותביע חום ודאגה (בעיקר אחרי לידה כשההורמונים בשיאם והרגישות היתרה לא מרפה) גרמה לי לאושר אמיתי.

מעבר למאכלים הטעימים, לפרקטיות ולתמיכה בכך שאינני צריכה לבשל, זכיתי להכיר אנשים מופלאים שגרים מרחק 500 מטר ממני, ואפילו לא ידעתי על כך.

הידיעה שסובבים אותי אנשים כל כך טובים, במרחק כ"כ קטן, חיממה לי את הלב וגרמה לי להרגיש בטחון וחום אמיתי שבימים מורכבים אלו אנו זקוקים להם אפילו יותר.

יש בכוחה של הקהילה ובכוחנו לעזור האחד לשני, לרומם, לתמוך ולמנף, והמיזם של "סיר לילדת" מאגד בחובו את כל אלו בצורה מעוררת השראה.

ממליצה בחום לקחת חלק בפרויקט בהזדמנות שנוחה לכם. עזרה האחד לשני תורמת המון לתחושת השייכות, לאמפתיה ולתחושת הערבות ההדדית.

תודה על הזכות להיות חלק מיישוב שתושביו מעודדים ומובילים מיזמים שכאלו, כן ירבו.

נגיעה מכמה פינוקים שקיבלתי במתכונת "סיר לילדת" וגרמו לאושר צרוף:

חדשות ועדכונים מבריקת השחייה ענת קבילי

תלמידים יקרים,

חלף לו עוד חודש ואנחנו בעיצומו של החודש השני לעונת הרחצה בבריקה. מזג האוויר, הסרת מגבלות הקורונה והבריקה הנעימה והמפנקת שלנו, הביאו לפעילות אינטנסיבית של תושבים, מנויים, שיעורי שחייה ומתרחצים נוספים, שאינם תושבי הכפר.

החודש החלה פעילות מחודשת של **התעמלות במים**, בכל יום רביעי בבוקר, ביוזמת ובסבסוד העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון ודניאלה נתיב שלנו, שאחראית על מועדון הוותיקים, בשיתוף פעולה בין הוועד המקומי ועמותת הבריקה, בהדרכתה המוצלחת של רותי ברנע ובהשתתפות פעילה של התושבים.

מזנון הבריקה, בניצוחו של שי, השתדרג גם פיזית וגם בתפריט, שמתעדכן כל הזמן במנות חדשות, בריאות וטעימות.

משחקי היורו המתקיימים בשעות הפתיחה של הבריקה, משודרים ברחבת המזנון.

יוני הוא חודש של סיום פעילות במוסדות החינוך השונים. השנה, בניגוד לשנת הקורונה הקודמת, אנחנו משתדלים לקיים את הפעילויות המסורתיות של השכבות השונות כהילכתן.

ביום שישי האחרון, התארחו בבריקה, **ילדי שכבת ז'** והוריהם, לאירוע קבלת השבת המסורתי, במסגרת אירועי **שנת המצוות** שלהם. כ-160 נשים הסבו לשולחנות ערוכים בטוב טעם, בכלים חד"פים מתכלים ונהנו מארוחת ערב חגיגית ותוכנית תואמת, הכל מתוצרת עצמית. בסיום האירוע, הוזמנו ילדי השכבה לרחצה לילית בבריקה.

תודה רבה למיכאל וייסמן ולדני דקל על הניהול, ההצלה והעזרה בכל דבר ועניין. הורי השכבה קיבלו ציון לשבח ממיכאל, על ההתארגנות המופתית, גם בהקמת האירוע, במהלכו ובעיקר בפירוק ובניקיון היסודי שהשאירו אחריהם. ישר כוח!!!

ביום שישי הקרוב יתארחו בברכה, כמדי שנה, **חניכי פנימיית "נוה צאלים"** והסגל שלהם, לכבוד סיום שנת הלימודים והיציאה לחופש הגדול. המוסד הוקם לפני למעלה מ-70 שנה ע"י התנועה הקיבוצית, למען ילדים בני 12-19, אינטליגנטים ויצירתיים, המצויים במצוקה רגשית ונפשית קשה. מספר אנשי הצוות במקום עולה על מספר החניכים. לצד תחומי הלימוד העיוניים, הם זוכים גם לתחומי עניין רבים נוספים, יצירתיים, אומנותיים ומקצועיים, כחלק מהתהליך הטיפולי. במהלך השנים הרבות, נוצרו יחסי גומלין ושיתופי פעולה שונים בין הכפר שלנו למעון.

במוצ"ש הקרוב, סופסוף מסיבת מסיימי י"ב המסורתית כהלכתה, ללא מגבלות הקורונה.

בחודשי יולי ואוגוסט מתחדשת שוב מסורת הרחצות הלילות. בימי ראשון ורביעי, הברכה תהיה פתוחה עד 22:00. גם בחודשים אלה מתוכננים אירועים נוספים ומגוונים, שעליהם נפרסם מידע בהמשך.

מברכים את ילדינו היוצאים לחופש הגדול ואת כל התושבים, בקיץ מהנה, נעים ובטוח.

פנינת הכפר שלנו מחכה לכם במלוא הדרה.

נוער

גל בר נס, רכדת הנוער

ההכנות לקראת מחנה הקיץ שבא עלינו לטובה אחרי שלא התקיים בשנה שעברה, בעיצומן! הנושא של מחנה הקיץ השנה הוא - משרדי הממשלה! נושא המחנך של רמות השבים הוא... משרד המשפטים! ביולי הקרוב נצבע כולנו בסגול וניסע למחנה הקיץ ל- 6 ימים מלאים בתכנים מעשירים, בנייה מחנאית, מלא כיף וגיבוש עם שאר סניפי האיחוד החקלאי מרחבי הארץ.

אז מה היה לנו החודש ?

11-12.6 יצאו הצוותים המובילים (חניכי י' וי"א) שנבחרו מכל סניף לנהל ולתכנן את מחנה הקיץ, להשתלמות של יומיים בבית הספר שפרירים. שם הם נפגשו עם הצוותים המובילים משאר הסניפים שאיתם יעבדו ביחד לקראת מחנה הקיץ, וכתבו תכנים, בנו הדרכות, תכננו מבנים מחנאיים ועוד.

בתאריך ה- 15.6 (יום שלישי) החליטו שכבת ח' לצאת ולפגוש את ותיקי הכפר. החניכים הכינו עוגות ועוגיות, התחלקו לקבוצות והלכו לבקר אותם בבתים שלהם. החניכים ישבו איתם, הכירו ואכלו עוגות טעימות! היה מרגש ומיוחד.

18-19.6: אירחנו בסניף לול רמות השבים כ- 130 חניכי השכבה הבוגרת וצוות מהמושבים סלעית, צור נתן, אבטליון, מורן, יעד וגן השומרון שאיתנו במחנן!
 האירוח היה בהובלה של הגרעינרים והצוותים המובילים.
 התגבשו (בעיקר), למדנו על הנושא שלנו - משרד המשפטים, והתחלנו לעבוד על כל התחומים לקראת מחנה הקיץ.
 אכלנו כולם ביחד ארוחת ליל שבת בחסות הורי הישוב שהכינו ארוחה טעימה ומפנקת...

ב- 10.6 התקיים ערב מתגייסים לשכבת י"ב בארגון של המועצה. האירוע התקיים בברכה של מושב מתן ונהנינו מסטנדאפ של גיא הוכמן, אוכל טעים ואווירה טובה.

מה מחכה לנו בהמשך החודש?

ב- 23-24.6 יש 2 אירועים מרגשים-

טיול תנועתי לשכבת ט' מכל רחבי הארץ.

הטיול יתקיים באזור הכינרת, שם יפגשו עם חבריהם, יתחלקו לקבוצות וייהנו מיומנים חווייתיים ומהנים במיוחד.
 תמונות בהמשך...

סמינר ח', שאליו תצא שכבת ח' שלנו ללינה בסניף תנועת הנוער במושב בן נון. החניכים יעברו מגוון של פעולות ותכנים חשובים ומעניינים שהכינו המדריכים, גיבוש, ופעילויות כיפיות כהכנה לקראת קורס מד"צים והכניסה לצוות בשנה הבאה.

ב- 26.6 (שבת):

שבת מחנאות, אירוע שיא בארגונים של פעילי ועדת מחנאות - ניפגש בלול כלל החניכים הפעילים והמדריכים, נלמד בנייה מחנאית ונבנה ביחד מבנים כהכנה לקראת מחנה הקיץ, שם כל שכבה והמדריכים שלה יתכננו ויבנו מבנה מחנאי בהתאם לנושא של המחנה. הורים ומשפחות מוזמנים לבקר ביום הזה!

אירועים בהמשך הקיץ**7.7 - ערב להורי שכבת ח' וט',**

נרגשים להזמין את הורי השכבות לערב מיוחד לקראת קורס מד"צים. הערב יתקיים בשעה 20:00 בלול.

נכיר את הקורס והמבנה שלו, נפיג חששות, נדבר על התכנים שהחניכים יעברו, ולמה יש חשיבות כל כך גדולה לצאת לקורס לקראת השנה הבאה.

19-21.7 מחנה קיץ שכב"ג

22-25.7 מחנה קיץ שכב"צ

29-30.7 כיף צוות

8-14.8 קורס מד"צים לשכבת ח'

8-15.8 קורס מד"צים לשכבות ט'- יא'

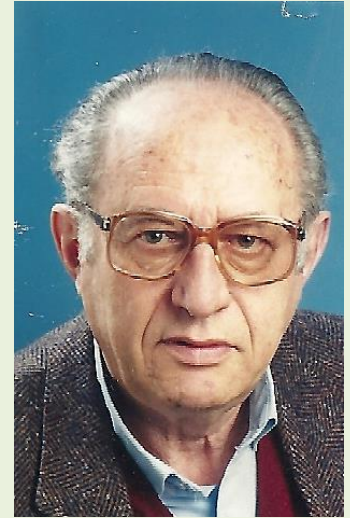

אחרי מות...

דב סוקול 1925 - 2021

דב, בנם של ארמין וסרנה שפילברגר, נולד בכפר הקטן לובניק בסלובקיה. ארבע אחיותיו הבוגרות ממנו, היו בנותיו של אביו מאשתו הראשונה. בכפר היו רק שתי משפחות יהודיות, ובשנת 1939, כשסלובקיה הפכה לגרורה של גרמניה הנאצית, החלו התנכלויות ליהודים. כשאביו פוטר מעבודתו כנוטריון ציבורי המשפחה עברה לעיר סמוכה, ודב שהיה בן 15 בלבד, נאלץ להפסיק את לימודיו התיכוניים ולסייע בפרנסת המשפחה. עם גירוש יהודי סלובקיה למחנות, דב ברח ליערות, הסתתר והשיג תעודות מזויפות שהעידו כי בני המשפחה התנצרו, תוך שהוא מסכן את עצמו.

בזמן שהותו ביער במחיצת חוטבי עצים מקומיים, הוא למד לשרוד בימי החורף הקרים מכוסה השלג, מיומנות שבהמשך עזרה לו להינצל.

בשנת 1944 כשפרץ מרד הצבא הסלובקי בגרמנים, דב הצטרף ללוחמים ובאחת ההפגזות נפצע ואושפז. עם כניעת הצבא המורד דב מצא את הוריו ואחייניתו בזרם הפליטים שברחו, והצטרף אליהם. יחד ברחו מכפר לכפר והסתתרו ביער, עד שנאלצו להיפרד. דב המשיך לנדוד בהרים עם אביו, הם הסתתרו בכפרים ובבונקרים שנחפרו בשלג ומידי פעם דב יצא לחפש מזון.

דב בנעוריו

כשהמצב הורע אסף דב את אביו ותוך צעידה בשלג הגיע למעוז של הפרטיזנים בכפר קאלישה. ביום 18.3.1945 פשט הצבא הגרמני על הכפר, ואביו נפצע בקרב והומת. דב נשבה, נלקח לחקירה והצליח להסתיר את יהדותו ולהימנע מהוצאה להורג. הוא נשלח למחנה עבודה ובאחד הימים, כשהגרמנים הצעידו את השבויים בכביש, הצליח לברוח בקפיצה מעל גדר, הסתתר באסם של אחד הכפרים עד הגעת הצבא הרוסי, וכך ניצל.

בתום המלחמה כשחזר לבית המשפחה ופגש את אימו, הבין כי עול שרידי המשפחה מוטל עליו ומיד החל לעבוד. במקביל, השלים את לימודי התיכון שהפסיק, עבר להתגורר בפראג, תוך שנה סיים את כל בחינות הבגרות והתחיל לימודים באוניברסיטה. כאשר הוחלט על הקמת מדינת ישראל הצטרף לבריגדה היהודית הציכית, שהתאמנה בנשק לקראת עליה לישראל. דב לא המתין לעליית הבריגדה וכבר בנובמבר 1948 עלה ארצה. עם הגעתו התחיל, ובזכות הרקע הצבאי שלו נשלח מיד לחטיבת אלכסנדרוני והגיע איתה לאזור מטולה. לאחר שנפצע באימון ואושפז, הוצב כחייל מפקדה במחנה שרונה - היום הקריה - עד תום המלחמה.

לאחר מלחמת העצמאות דב החל לעבוד כפועל בניין ב'סולל בונה' ולאחר מכן השתלב בעבודות פקידותיות בתנובה. הוא למד הנהלת חשבונות והתקדם עד לתפקיד מנהל חשבונות ראשי של תנובה מרכז. בהמשך עבר לעבוד בחברת בנייה עד ליציאתו לגמלאות.

דב נישא ליוטה בשנת 1957 והתגורר עימה בפתח תקווה עד 1978. כשאביה של יוטה עזב את ביתו ברמות השבים ועבר לבית אבות, הם שיפצו את הבית, הרחיבו אותו ועברו לכאן עם ילדיהם ענת ורון.

דב ויוטה עם הילדים בסחנה

**דב ויוטה נישאים
ברמות השבים**

**מגן הוקרה שמרכז השלטון
המקומי העניק לדב, עם סיום
תפקידו כראש המועצה**

עם פרישתו לגמלאות בשנת 1989, דב נבחר לראשות המועצה המקומית רמות השבים וכיהן בתפקיד עד 1998. הוא פעל לקידום הכפר בתחומים שונים, ביניהם סלילת רחובות נוספים ל'מייסדים' ו'בית העם', חידוש בריכת השחייה והמלתחות, הקמת ספריה באחת מכיתות בית הספר שנסגר, חידוש אנדרטת הנופלים ושיפוץ בית הכנסת והבמה בבית העם. בתקופתו ניתנו שמות לרחובות והותקנו שלטים, נקבע דגל לישוב ובעידודה של יוטה הוקם מועדון הוותיקים. הוא אישר גם את מימון העלון "יקינטון" והיה שותף להפקת חגיגות ה-60, שהיו אירוע מיוחד.

רון ציין בהספד לאביו :

"אבא היה גיבור. הוא לא רק שרד את השואה; הוא ניצח את השואה. לא הוריד את ראשו כדי לשרוד אלא תמיד עשה מעשה כדי לנצח ולהמשיך לחיות... הוא תמיד האמין כי עם כוח הרצון, עם אמונה בדרכו הוא יצליח וכי שום דבר לא יעצור אותו... אבא מעולם לא התייאש, מעולם לא ויתר על דרכו ומעולם לא הרכין ראשו בפני איש. תמיד ידע לחשוב בבהירות לתת עצה נבונה, ותמיד מצא דרך לעזור... אבא ואמא היו סמל ודוגמה לזוגיות אמיתית, כזו שאוהבת, תומכת ויודעת לתת לכל אחד את המרחב שלו".

"... לאחר שאמא נפטרה כבה משהו אצל אבא. הוא המשיך לדבר איתה ולהתייעץ אתה... החיים בלעדיה היו לו קשים."

דב נפטר בגיל 95 והותיר אחריו משפחה מלוכדת, שישה נכדים ושישה נינים.

דב ויוטה עם הנכדים ומשפחותיהם, 2018

- הרשימה מבוססת על ההספד של הבן רון ועל ריאיון עם דב שערכה תמר ישר בינואר 2015.
- כל התמונות באדיבות משפחת סוקול.

לרגל שבוע הספר: מדף הספרים בארכיון הכפר

ספרים של / ועל תושבי רמות השבים בעבר ובהווה

רשימה ראשונה

שבוע הספר הינו הזדמנות יפה לחשוף את מדף הספרים של הארכיון, אוסף שעליו אנחנו שוקדות מאז הקמת 'מרכז תיעוד ומורשת - רמות השבים'. בין הספרים כאלה שנכתבו בידי תושבי הכפר היום, סופרים שגדלו בכפר ועזבוהו, אחרים שכתבו אודות משפחותיהם - ענף רמות השבים הוא מרכיב מהמשפחה, וספרים אחרים שנכתבו על רמות השבים או מי מאנשיה. ברשימה הראשונה מוצגים מבחר הספרים שנכתבו בידי תושבי הכפר בהווה או בעבר.

רמות השבים 1933 – 1973

פטר לירס, 1974

סיפור תולדותיו של הכפר רמות השבים, מייסודו ועד שנת פטירתו של מחבר הספר (1973). הספר שנכתב בידי מי שנמנה עם הפעילים המרכזיים של הכפר, מתבסס על ידיעתו העצמית וגם על מסמכים ארכיוניים, ומהווה ספר יסוד בהכרת ההיסטוריה של הכפר.

פרחים על השיש: מכתבים מאמא

יעל איל, 1986

אסופת מכתבים שכתבה לבנה סגן איתי איל, לאחר נפילתו בפעילות מבצעית והוא בן עשרים.

הזמנה לפילוסופיה

יובל שטייניץ, 1987

על הספר כתב ד"ר אליהו רוזנוב (גם הוא בן רמות השבים): "אין לי ספק שזהו ניסיון מוצלח ביותר להציג את בעיות היסוד של הפילוסופיה בצורה עממית ושווה לכל נפש."

חלום בתכלת שחור

יפתח ספקטור, 1991

סיפורה של טייסת קרב דרומית, בשבעה ימי לחימה במלחמת יום כיפור וסיפורו של מפקד הטייסת, בהתמודדותו עם המהומה, ההלם והחרדה של תחילת המלחמה, תוך גילוי אחריות מרבית לאנשי הטייסת ואומץ לב מול האויב.

נקודות עוז: מדיניות ההתיישבות בזיקה

ליעדים פוליטיים וביטחוניים בטרם

מדינה ובראשיתה

אסנת שירן, 1998

הספר מתבסס על מחקר במקורותיה, סיבותיה והתפתחותה של אסטרטגית ההתיישבות הביטחונית, מראשית ההתיישבות הציונית בארץ ועד תום מלחמת העצמאות, והשפעותיה עד היום.

אל עלמה

נעמי שאול, 2000

סיפורי הילדות ברמות השבים משולבים בסיפורי קבלתה ועלילותיה כדיילת אוויר באל-על (בשנים 1966 – 1981), הספר מסתיים במלחמת ששת הימים.

אדם בעקבות גורלו,

דב סוקול 2001

סיפור חייו של דב מילדותו ונעוריו בסלובקיה, דרך אימי המלחמה והמאבק להישרדותו ולהישרדות בני משפחתו, ועד עלייתו לארץ ויצירת חיים חדשים, הקמת משפחה ובית ברמות השבים. בניגוד לשם הספר, דב לא הלך בעקבות הגורל, אלא הוליד את הגורל בעקבותיו.

חולות חמים: סיפור ילדות ברמות

השבים

דן שטייניץ, 2003

הספר, שנכתב בהומור ובאהבה בידי דני הבוגר, מתאר את הכפר בשנותיו המוקדמות ובהתפתחותו, מנקודת ראות של דני הילד שגדל בו.

ד"ר שי מציג את פרי מחקרו אודות תולדות המוזיאונים והאוספים בארץ, בשלהי התקופה העות'מאנית, שנוצרו בהשפעת העניין של המערב הנוצרי מזה, וההתעוררות הלאומית היהודית מזה, ותרמו להתפתחות החברתית והתרבותית של החברה המתחדשת בארץ ישראל.

מוזאון ואוסף בארץ ישראל בשלהי התקופה העות'מאנית
עודד שי, 2006

הספר בוחן את המגמות בהוראת הציור בא"י בהקשרים היסטוריים, חברתיים, אידיאולוגיים ותרבותיים.

מגמות בהוראת האמנות במאה העשרים
מירי שטיינהרדט, 2007

הספר נכתב בעקבות פרסום מכתב הטייסים, שבו הכריזו על סירובם לקחת חלק בפעילות בלתי מוסרית. חתימתו של יפתח, טייס קרב ותיק קרבות אוויר ומפקד טייסות ובסיסים, הופיעה בראש רשימת החותמים. בעקבות מהומת התגובות למכתב זה, כתב יפתח את הספר המגולל את ספור חייו, מילדותו ועד החלטתו לחתום על המכתב, כשארבעים שנות שירותו בחיל האוויר, תופסות את המקום המרכזי בספר.

רם וברור
יפתח ספקטור, 2008

ספר סיפורים המוקדש "לאימהות של כולנו, שידעו לצייד אותנו באמרות חכמות..."

כשתגדלי תביני
יעל איל, 2009

ספר שנכתב וצולם במיוחד לכבוד חגיגות שמונים שנה להיווסדה של רמות השבים, המתעד את נופי הכפר ובתיה כפי שנותרו מאז.

כפר הולדתי רמות השבים
יעל ירקוני, 2013

ספר ילדים, מאויר בידי ערן נתנס, שבו מספר האח הצעיר על בילוי המאושרים עם נדב, אחיו החייל, ועל געגועיו לאח שנפל.

אח שלי גיבור
נעמה רוטנברג, 2016

תוכניתה של יעל, נשואה ואם לארבעה לברוך מהבית ליום אחד משתנה כאשר המציאות הישראלית חובטת בפניה ומשנה את מסלול חייה. היא נסחפת לעולם אחר, חדש ואמיתי המתקיים לא הרחק מביתה - היא צריכה לקבל החלטה.

כרטיס לכיוון אחד
כלנית קין, 2020

צוות המרכז לתיעוד ומורשת מניח שזו רשימה חלקית של ספרים שכתבו תושבי הכפר, ומזמין בהזדמנות זו את כותבי הספרים להעשיר את מדף הספרים בארכיון.

נכתב ונערך בידי אסנת שירן ואיריס מורג.

נופי רמות השבים

דב דהר

דואר יונים ברחוב האלונים

